

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția, Joi și Sâmbata

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond — și timbru de 60 fl. pentru fie-care publicare.

Academia română.

Ferită de valurile politice, și a uneltirilor de tot soiul legate cu manifestările de natură politică, academia română în fiecare an are zile de sărbătoare, și sărbătura ei nu mai are caracter local.

Impregiurarea că regele României în calitate de president al academiei române este tot-odată și protectorul ei, o ferește de valurile politice, și în academie vedem concentrat tot ce avem noi mai scump pe lumea aceasta: limba și istoria poporului românesc.

Sărbările academiei române sunt sărbători de caracter general românesc, ferite, cum am accentuat — de valurile politice.

Dacă nu așa ar sta lucrurile, dacă: academia română ar face politică, care ar pute avea urmări supărătoare pentru statele vecine, în care locuiesc Români, cari sunt cei mai sinceri patrioți, cei mai lipiți de istoria și de interesele patriei lor, atunci în fruntea acestei onorifice și înalte instituțiuni nu ar sta capul încoronat al țerei, regele Carol, amicul împăratului și regelui nostru apostolic Francisc Iosif I. o drasla puterniceii familii de Hohenzollern.

Dacă nu așa ar sta lucrurile, atunci funcțiunea și demnitatea de president nu ar sta în mâinile regelui, care este aliatul monarhiei noastre, și cel mai sincer aderent al triplei alianțe.

Dacă nu cultura, limba, datinile: poporului român, cultivarea pe toate terenele și prin acesta fericirea poporului român, și prin aceasta fericirea tuturor țărilor locuite de Români; dacă: nu binele public, fericirea comună ar fi scopul lucrărilor academiei, atunci nu am vedea întruniți acolo bărbați de știință din Bucovina, din Ungaria, din Transilvania, din Macedonia și din Rusia cea ortodoxă.

Sunt deci comune întregii suflări românesce scopurile, care le urmărește înalta corporațiune din București sub

conducerea regelui Carol, care prin calmitatea sa, prin profunditatea cunoștințelor sale, prin firea sa totdeauna trează și-a câștigat epitetul de Carol cel înțelept.

De aceea sărbările arangiate în sinul academiei române nu sunt de caracter local.

Se bucură cei din România, și chiar între demonstrațiunile cele mai condamnabile, la cari e angajată presa din România, și ea este în mare grad angajată, chiar între cele mai condamnabile demonstrațiuni de natură politică, se rezervă un loc de frunte, — nu cel mai de frunte — lucrărilor din sinul academiei.

Se bucură Românii din Bucovina, când au ocaziune să vorbească despre lucrările academiei române.

Bucură-se Românii din patria noastră — Românii din Ungaria și Transilvania — când pot înregistra lucruri vrednice de laudă din sinul academiei.

Ne bucurăm toți, cu noi deopotrivă se bucură toți oamenii de bine, căci o lucrare de interes comun, îndreptată spre promovarea binelui public trebuie să provoace pretutindenea sentimente de stimă și recunoștință.

În special ne bucurăm noi Românii ortodoci din Ungaria și Transilvania și deopotrivă cu noi în special se bucură Românii din Macedonia.

În sesiunea din anul acesta academia română a aprepțat activitatea unui bărbat, care s'a făcut în special nemuritoriu pentru biserica ortodoxă română din statul nostru.

Măreța figură a metropolitului Andrei Șaguna a fost prezentată în acest areopag al științei în totă splendoarea ei.

Suntem plăcut atinși prin această noi Românii din Ungaria și Transilvania, căci pentru noi a lucrat Marele Șaguna, cât a fost în viață, și plăcut atinși trebuie să fie Românii din Macedonia, din sinul cărora a eșit familia Șaguna, ca multe alte familii române, cari au dat bravi bărbați patriei și bisericii noastre.

Am ținut să relevăm la locul acesta importanța lucrărilor academiei

din sesiunea această, și în cele următoare dăm loc raportului, pe care îl luăm din ziarul „Timpul” numărul de Mercuri, 14 Martiu a. c.

Iată ce scrie „Timpul”:

Luni, 13 Martie, la ora 1½ după amiază, M. S. Regele, însoțit de A. S. R. Principele Moștenitor, a mers la Academia Română, unde a presidat ședința de deschidere a sesiunii ordinare anuale, cu care pri-lej Majestatea Sa a făcut danie bibliotecii sale un manuscris inedit, din timpul domniei lui Alexandru Ipsilante în Moldova, manuscris scris de abatele Comite d'Hauterive.

La sosire, Majestatea Sa a fost primit de dl ministru al instrucțiunii publice și cultelor, de dl P. Poni, președintele Academiei d'împreună cu dl secretar permanent al ace-lui înalt institut de cultură și de întregul său birou, și de asemenea de dl prefect al poliției Capitalei.

Regele, intrând în sala de ședințe, fu salutat cu respect și iubire de către membri Academiei și de numărul public venit a asculta atât cuvântările de deschidere cât și discursul de recepțiune al Eminenței Sale Episcopul Popea al Caransebeșului și discursul răspuns rostit de dl secretar permanent al înaltului institut.

Majestatea Sa deschizând ședința, dl președinte dădu citire următoarei cuvântări:

Sire,

De la începutul glorioasei Văstre Domnii ați luat sub înalta Văastră protecțiune Academia Română.

Făcându-ne marea onoare de a primi să fiți președintele acestei instituțiuni, Majestatea Văastră nu ați încetat, în timp de mai bine de 30 de ani, de a veghea asupra lucrărilor ei, de a o lumina prin cuvintele Văstre pline de înțelepciune și de prevedere, de a-i arăta calea pe care trebuie să o urmeze și scopul pe care trebuie să l atingă, de a o ajuta și îmbărbăta în îndeplinirea misiunii sale.

Opera măreții a întemeerii Statului român, ce ați desăvârșit, Sire, ați complectat-o, lucrând necontenit și la cultura națiunii.

Progresele științei, și, înainte de toate, istoria patriei și dezvoltarea limbei, care singure sunt în stare să dea unui popor putere

și viață, au format constanta Văastră preocupățiune.

Plină de admirațiune pentru tot ce ați făcut pentru neamul românesc, Academia Vă este profund recunoscătoare că ați binevoit să luați parte și anul acesta, împreună cu Alteța Sa Regală Principele României, la lucrările sale, și să presidați această ședință solemnă în care ea primește în sinul său pe P. S. S. Episcopul Caransebeșului, care ne va aminti viața și faptele Metropolitului Șaguna, unul dintre cei mai mari păstori al bisericii românești.

La care Suveranul bine-voi a răspunde:

„Am o deosebită plăcere de a saluta în fie-care an Academia, întrunită în sesiunea sa ordinară și de a putea lua parte la lucrările ei.

Mai înainte de toate doresc a reînol prin viu graiu mulțumirea Noastră pentru călduroasa adresă de simpatie și de bucurie ce Ne-ați trimis-o cu privilegiul însănoțirii prea iubitului Meu strănepot, în care țara vede speranța sa pentru viitor. Această atențiune din partea domniei-văstre „Mi-a doredit din nou cât de strânse sunt legăturile ce unesc acest înalt institut de cultură cu Casa Mea.

Necurmatul interes care Mă însufleștește pentru Academie, M'a îndemnat să urmez tot mai de aproape lucrările sale, mai ales acele care au de scop a lămurii epocelor depărtate ale istoriei noastre naționale prin cercetarea autorilor vechi și a bogatelor izvoare care ne dau adevărata iconă a vremurilor trecute și ne arată datinele și moravurile poporului român din veac în veac.

O judecată sigură asupra condițiunilor de trai și de dezvoltare ale unui popor neputându-se dobândi fără o adâncă cunoștință a întregii sale istorii, privesc ca o datorie de a studia cu deamănuntul și trecutul născutului românesc — care se coboară din o așa mândră obârșie — spre a putea înțelege mai bine firea lui și însușirile proprii care l-au îmboldit pas cu pas, prin greutăți și lupte seculare, spre a-l aduce acolo unde se află astăzi. Multe documente s'au publicat deja privitoare la istoria țerei. În fruntea acestor publicațiuni se află bogata colecțiune a lui Hurmuzaki, acest tezaur de informațiuni sigure și de date certe. Cred însă că fie-care document nou, chiar de un interes mai puțin obștesc, va fi bine primit de Academie, mai ales când

FOIȚA

Femeia în lupta vieții.

Mă pregăteam a scrie un scurt răspuns la „Posta Redacțiunii” și pe urmă mă pomenesesc că acel răspuns s'a prefăcut într'un lung feuilleton. Am primit adevă o epistolă tânguitoare dela o tineră fată, o epistolă scrisă frumos, în care o fetișoră se plânge amar asupra surorii ei mai mari, care cercetăză gimnasiul de fete și vrea să se facă cu ori ce preț medic. Acestui plan i se împotrivesc mama, fata mai tinără și fratele ei, numai tatăl pare a sprigini pe aspiranta de doctor, dar cuvântul decizător nici el nu l'a dat încă. Tinera fată se teme, că nime nu va putea desmăta pe sora ei mai mare și ea se va face totuși medic. Ne cere deci sfatul, cum ar putea îndupleca pe sora cea mai mare să abzeică de acest plan, ne cere un scurt răspuns, în care noi i-am spune că cariera de medic nu e pentru femei și acest răspuns dânsa l'ar folosi ca un argument puternic contra surorii sale mai mari.

Ne-a surprins această scrisoare, plină de istețime și de farmec femeesc. Logica ei e de admirat, ear concluziunea într'adevăr frapantă. Până acum s'au aflat numai printre bărbați contrari ideii că trebuie crescute femeile și pe cariere de a-și câștiga pâinea. Femeile s'au luptat pentru această idee, cât se poate mai bine, ear bărbații s'au împotrivit cât se poate mai constant. Și acum eată o tineră fată, care ne prezintă un arsenal de argumente ponderose, logice și înțelepte contra acestei idei și anume în interesul apărării demnității sexului femeesc. Nu că dădă își teme pe sora sa mai mare de luptele grele ale vieții sau de amarul și greutatea materiale împreunate cu cariera, căci familia e bine situată. Nu va fi nici odată vr'o supărare dacă sora sa cea mai mare nu va câștiga cu diploma ei nici măcar un filer. Dar ce se va alege din demnitatea sexului femeesc, ce va fi din eternul feminism, dacă fetele și femeile vor cultiva și știința medicală, știință menită special pentru bărbați? Va dispărea din lume noțiunea poetică a lui Goethe despre concepția sacramentală „das ewig weibliche” și femeile vor cădea la ni-voul de toate zilele, pe care se află bărbații muncitori cari au atât de puțin simț pentru

subtilitățile sufletului și pentru poezia vieții.

Frumoasă scriitoare de epistole, care pentru demnitatea sexului femeesc și pentru idea poetică a feminismului perpetuu, pășese pe arena de luptă, de bună seamă va primi mulțumită din partea acelor cari încă n'au trecut peste versurile lui Goethe. Dar zău drept n'are. Clara Zetkin și acele multe femei care au luptat pentru idea emancipării femeilor, vor răspunde cu argumente grave la epistola această. Nu desmăta pe sora mai mare dela planul ei! Vezi, am trecut peste stadiul în care fetele nu știu decât să coci, fiarbă și să coci și am trecut și peste acela, că femeile cari nu fierb și nu coc, să cetască poezii și romane. Ne aflăm în mediul potrivit al sbuciumărilor sociale. În luptele istovitoare pentru existență de visele nu mai au putere. Fie-care voește să trăiască, fie-care dorește a se valida.

Cel mai tare apasă pe cel mai slab, cel mai cuminte pe cel neajutorat. Și imensele greutăți ale traiului fac această luptă și mai înverșunată. În saloanele elegante bine încălzite se privește lumea cu alți ochi decât în speluncile murdare cu aerul lor îmbăcsit. Și două terțilități din omenime nu locuiesc în saloane ci în odăi închiriate cu bani

scumpi, dar adeseori sêrace și murdare. O mare parte însă în genere nici nu capătă locuință și este avisată la ajutorul altor oameni. E dovedit prin datele neresturnabile ale statisticeii, că cu progresul gradat al civilizațiunii se sporește proporțional numărul celor sêrace și se ridică al acelor cari trăiesc din interesele imbelugate ale unui capital, ce se află în mâni sigure sau din venitul însemnat, după munca masselor de lucrători cari se află în serviciul lor.

În măsura, în care se înăspresce între oameni lupta pentru susținerea vieții, pierde cu atât mai mult viața familiară din intimitatea sa veche, patriarhală. Munca pentru pâine a bărbatului — ce i ucide nervii, sufletul și trupul, nu mai e suficientă pentru susținerea familiei.

Și membrii familiei încă se pun la muncă și prin lucrul mânilor lor sporesc câștigul a-lor sei. Dacă familia e de tot sêracă atunci și femeia caută lucru și dacă sunt și copii, feciori și fete, deopotrivă se pun și ei la lucrul zilnic. Toți lucră și totuși numai i tângesc viața familiară în lipsă. Dacă familia are o stare ceva mai bună sau un câștig mai bun (ca negustor, industriaș, sau funcționar mic), atunci direcțiunea creș-

autenticitatea lui va fi pusă afară de ori-ce îndoială. Acesta Mă îndemnă a aduce astăzi un manuscris înedit, din timpul domniei lui Alexandru Ipsilanti în Moldova, scris de abatele Comite d' Hauterive. Am primit această carte de la un urmaș al acestei vechi familii din Franța, astăzi ofițer în armata țerei sale. Densul 'Mi scrie că strămoșul său, autorul documentului care a făcut parte din ordinea „Oratorianilor” până la izbucnirea revoluției franceze, fusese numit secretar al gospodarului Moldovei la 1785, de către Comitele de Choiseul-Gouffier, ambasadorul Franței la Constantinopol. În lipsa unui agent sau consul în principatul Moldovei, Ludovic XVI găsise cu cale a numi pe Comitele d' Hauterive în această calitate, cu consimțământul Porței, spre a menține politica gospodarului în sentimente de bună prietenie cu regatul său. Astfel, în timp de 2 ani, Comitele d' Hauterive ține corespondența politică a lui Ipsilanti, studiază starea socială și administrația Moldovei, și, apoi, înainte de a părăsi postul său, scrie, pentru gospodar, cartea intitulată „Mémoire sur l'état ancien et actuel de la Moldavie”, pe care am plăcere a vi-l aduce în original.

Actualul Comite d' Hauterive adaugă, în scrisoarea ce 'Mi-a adresat-o, că numele strămoșului său, de și încă descifrabil, este aproape șters de pe acest manuscris, rămas până astăzi înedit și de pe care nu există copie.

Pomenirea numelui Comitelui d' Hauterive o găsim în volumul VII al documentului lui Hurmuzaki, într-o scrisoare a internunțului baron de Herbert, din 12 Februarie 1785, prin care reprezentantul Austriei pe lângă Pórtă recomandă lui Raicevich, consulul său la Iași, pe Comitele d' Hauterive, care se duce acolo ca secretar al noului gospodar al Moldovei. O probă convingătoare de autenticitatea acestui memoriu, este faptul că de La Roquette, în traducțiunea sa în limba franceză, de la 1824, a operei bine cunoscute a lui Wilkinson asupra Moldovei și Valahiei, reproduce textual, în appendice, un capitol întreg din manuscrisul Comitelui d' Hauterive, arătând în precuvântarea sa că acest capitol 'i-a fost comunicat de autor, membru al institutului Franței, care atunci ocupa la Paris un post însemnat la departamentul afacerilor străine. De La Roquette ne reprezintă pe Comitele d' Hauterive ca un om învâțat, bun observator; regretă că nu a putut publica întregul memoriu, și speră că autorul nu va întârzia a-l da la lumină. Însă acest manuscris, de a cărui însemnătate v-ești convinge, a rămas până astăzi necunoscut.

Cartea începe cu considerațiuni generale și cu câte-va indicațiuni cu privire la obârșia poporului Moldovei și la legăturile sale cu Pórtă otomană.

În capitolul II, Comitele d' Hauterive arată bunele însușiri ale țeranului, cu totă greutatea stărei sale sociale, și cu o pătrundere vrednică de mirare, el propune mai multe măsuri menite a ușura traiul său. Asemenea recomandă lui Ipsilanti desrobirea țăganilor.

Considerațiunile asupra agriculturii, comerțului și industriei din capitolul III sunt și mai surprinzătoare, când ne gândim că au

fost scrise într-o epocă când știința economică era încă în fașă sau chiar necunoscută. Unele din măsurile ce le propune Comitele d' Hauterive, prezintă chiar un interes actual.

Capitolul IV vorbește în termeni măgulitori despre clerul care prin activitatea și curiozitatea sa dă pilde bune țăranilor. În privința egumenilor monastirilor înclinate cari înstrăinează cu învoirea legilor bogății ce ar trebui să rămână la izvorul lor, Comitele d' Hauterive se rostește însă foarte aspru, de orec, zice el, acești străini nu desdăunază țara de pagubele însemnate ce le pricinuesc, nici prin o muncă folositoare, nici prin pilda virtuții. El îndrăznește până a propune gospodarului înlocuirea lor prin egumeni moldoveni. Cele din urmă două capitole, V și VI, conțin sfaturi înțelepte către Principele și către boeri în care se contopesc observațiunile sale pătrunzătoare și însușite de o dragoste vedită pentru țara și poporul Moldovei.

Memoriul lui d' Hauterive are însă un supliment în două capitole, unul despre situațiunea politică a Moldovei față cu țările vecine, iar cel-alt — tocmai acel reproduș de La Roquette, în traducțiunea sa a operei lui Wilkinson — privitor la obiceiurile și datinele poporului.

Acest însemnat memoriu scris în fermecătoarea limbă din secolul lui Voltaire de un diplomat iscusit la minte și cald la suflet, pôte fi privit ca un document istoric de valoare pentru epoca pe care o descrie. A fost dar pentru Mine o îndoită plăcere de a-l primi și, apoi de a-l oferi Academiei.

Mulțumind pentru căldurosele urări cu care astăzi, ca în tot-d'auna, sunt primit de membrii Academiei, doresc ca lucrările ce se încep acum să ne învețe a iubi și a slăvi tot mai mult scumpa noastră Românie.

Dau cuvântul P. S. Sale Episcopului Popea, în care salut cu bucurie un nou membru al acestui înalt institut de cultură națională.

Apoi, P. S. S. Episcopul Popea a citit discursul său de recepțiune, privitor la viața și faptele I. P. S. S. Metropolitului Baron Andrei de Șaguna.

D. Dimitrie Sturdza a răspuns Prea Sfinției Sale făcând apologia celor două nărețe figuri moderne ai Sfinței noastre biserici române, fericiții Mitropoliți Veniamin Costachi și Andrei Șaguna.

Majestatea Sa a felicitat călduros atât pe Eminenția Sa Episcopul cât și pe d. Dimitrie Sturdza, întreținându-se mult timp cu d-lor, precum și cu mai mulți membri ai acestei înalte instituțiuni de cultură, de asemenea și cu d-mne și domni din asistenți.

La orele 4 d. a., Majestatea Sa d'impreună cu A. S. Regală S'au reîntors la Palat.

Cuota și delegațiunile. În discursul lunei Aprile, după informațiile ziarului „Bud. Hirl.”, deputațiunile pentru cota vor pertracta afacerea stabilirii cuotei, care după toate semnele nu va fi decât o renouare a celei actuale. Nu există prospecte ca în Reichsrath să se pôtă discuta proiectul de cota pe

10 ani, deci decisiul final rămâne a se face prin Majestatea Sa Monarchul pe restimp de un an. La finea lui Aprile se vor supune proiectele de cota spre desbatere parlamentelor și pe la jumătatea a doua a lunei Maiu se vor întruni în Budapesta delegațiunile pentru stabilirea bugetului comun pe anul viitor.

Sinodul protopresbiteral al tractului Zarandului.

Sinodul ordinar al tractului ppresbiteral Zarand s'a ținut la 24 Februarie v. 1900.

Au fost prezenți 27 din 34 membri aleși și verificați.

Obiectele principale, puse la ordinea zilei au fost: raportul protopresbiterului despre activitatea sa și starea ppresbiteratului în anul 1899, reconstituirea organelor ppresbiterale pe un nou period de trei ani, aprobarea rațiociniului fondului ppresb. pe 1899, staverirea bugetului fondului ppresb. pe 1900 și alegerea unui membru la scaunul ppresbiteral.

Fie-mi permis a schița momentele principale din raportul ppresbiteral, deoarece el prezintă o oglindă fidelă a Zarandului și dă elementele de lipsă pentru formarea unei judecări temeinice despre starea noastră biserică, școlară și financiară a românilor gr. or. din Zarand.

În introducerea raportului se amintește bucuria generală, ce au simțit-o credincioșii români gr. or. din Zarand, când la 28 Febr. 1899 și-a ocupat scaunul arhiepiscopesc metropolit I. P. S. S. arhiepiscopul-metropolit Ioan Mețianu, de a cărui activitate biserica lăgă frumoșe speranțe.

Sinodul a dat expresiune sentimentelor sale omagiale prin repetite „Să trăiască” urând I. P. S. Sale „mulți fericiți ani”.

Din partea biserică a raportului aflăm, că în Zarand sunt: 39.776 suflete, cu 464 mai multe ca în a. 1898, 51 parochii și 10 filii, 38 parochii și 4 administratori parochiali și 10 parochii vacante.

Cununii s'au încheiat în a. 1899 cu totul 293, cu vre-o 90 mai multe ca în a. 1898.

Este un singur cas în parochia Șesuri, că o păreche a încheiat numai actul civil, dar nu și căsătoria sacramentală, deoarece nupturiții îndată ce s'au depărtat dela oficialul civil au început a se certa pentru zestre. Și în certa lor fie-care s'a dus la casa sa și n'au mai cugetat nici unul că ei sunt căsătoriți și trebuie să trăiască împreună.

Numărul copiilor născuți a fost 1461. Dintre toți credincioșii gr.-or. sciu scrie și ceti 4718. Bisericile se află în stare corespunzătoare, fiind prevăzute cu ornate și vestimentele de lipsă.

Singură biserica din Luncoiul de jos se află încă tot în starea ruinată din trecut. Protopresbiterul descopere înse, că

meia familie. Deci numărul acelor fete cari nu se pot mărita pentru că în genere nu își pot căpăta bărbați se pôte taxa la un pătrar de milion. Dar nici atâta nu e de ajuns. Atâtea fete nu-și pot căpăta bărbați din ordinea naturei. Dar acum vine și schimbarea relațiunilor de viață, inundarea cărierelor de pâne prin femei, care a avut drept urmare — cum am amintit — în mod cu totul firesc scăderea căsătoriilor. Precând în 1880 se venea la 1000 de suflete 10 căsătorii, în 1890 se vin numai 9, în anul trecut numai 8. În restimp de 20 ani proporția numerică a căsătoriilor a scăzut togmăi cu 20 procente. Ce urmăzează de aici? Aceea, că femeile rămân tot mai mult avisele la sine și înfrând în teribilul vârtegiu al luptei pentru existență, sunt silite în interesul conservării propriei a-și valorisă lucrul mânilor proprii. Acest fapt ne pôte mahnii, idealistii pot suspina, sufletul fantezist al fetelor tinere se pôte obida asupra tristei realități dar acesta rămâne un adevăr, dinaintea căruia nu ne putem închide ochii.

(Va urma.)

în 1899 a ținut acolo sinod parochial și a pus la inima parochienilor repararea stei biserici.

Să sperăm, că sinodul proximal va pôte constata că s'a făcut și aici un paș spre progres. Suntem îndreptățiți a spera acesta, fiind-că parochienii din numita comună sunt omeni cu bună stare materială și harnici economi, ér în fruntea lor se află parochul I. Roman, căruia D-zeu i-a ajutat de și-a câștigat o frumoșă stare materială și și-a crescut și familia. Jertfind pentru înălțarea altariului Domnului și îndemnând și pe alții la jertfe, — și va asigura titlul cel mai frumos la recunoștința posterității.

Impresiune plăcută a produs știrea, că George David, un simplu țeran din June, dar om cu frica lui D-zeu a zidit o biserică nouă locuitorilor miseri din Potingani, care atară de materialul dat în natură, l'a mai costat preste 1000 fl. bani gata. Biserica deja s'a sfințit și predat menirei sale. Evlaviosul creștin a fost împărțat cu binecuvântare arhierescă, ear sinodul ppresb. și-a exprimat complăcerea față de acest act demn de laudă.

El și-a ridicat un monument bineplăcut lui D-zeu și omenilor și de sigur tot așa și-ar ridica și parochienii din Luncoiul de sus și parochul lor, îndată ce vor înălța un lăcaș sfânt lui D-zeu.

(Va urma)

Revistă externă

Benedetti.

Din Paris vine știrea, că contele Vincentiu Benedetti, fost mare ambasador al Franciei la Berlin înainte de izbucnirea războiului din 1870, a murit în etate de 85 de ani. De acest diplomat aproape uitat de treizeci de ani, se lăgă preludiul evenimentelor, care au șters imperialismul al doilea francez, au surpat tronul lui Napoleon III. Pe el îl fac responsabil pentru războiul nefericit din 1870, ca o urmare a neaprecierii obiective a adversarului. Acest adversar însă nu era altul decât însuși Bismarck, creatorul unității germane.

Prilegiul exploatat de cancelarul de fer s'a dat în faptul că venind în vacanță tronul Spaniei, a fost candidatul la tron din partea unei fracțiuni spaniole, principele Leopold Hohenzollern, fratele mai mic al regelui României Carol. În Franța a produs această știre mare agitație, și la încredințarea guvernului francez, Benedetti ceru lămuriri dela regele prus. Wilhelm, pretinzând să ordoneze principelui Leopold de a-și revoca candidatura. Regele Wilhelm a denegat acesta, zicând că deoarece nu și-a dat consimțământul în această afacere, nici nu pôte da o atare poruncă principelui. Benedetti n'a încetat a însista pelângă împlinirea pretențiunei guvernului francez, până ce regele Prusiei care se afla la băi în Ems, n'a voit să-l mai primescă în audiență. Acesta s'a întâmplat la 13 Iulie 1870, când ministrul de externe francez Gramont imediat a rechemat pe Benedetti, în patrie. Opiniunea publică franceză a început să agite pentru a se cere satisfacțiune din cauza acestei ofense. Sub presiunea acestor agitații consiliul ministerial a declarat resbel Prusiei.

Benedetti și-a încheiat de atunci cariera, și numai acum la mórte îi apare numele de nou în publicitate.

Mórtea generalului Joubert.

Burii au îndurat o mare pierdere. Se anunță, că marele erou, sufletul armatei lor, care 'i-a condus din triumf în triumf, a murit în urma unui morb de stomac, în etate de 66 ani. Comanda supremă asupra armatei a luat-o presidentul Transvaalului Krüger.

tere e alta, după cum o stabilește timpul și opiniunea dominantă. Acestă creștere pune pe mamă la vatra familiei. Ingrigirea de odăile copiilor, conducerea bucătăriei și providerea celorlalte agende ale gospodăriei, — vor fi problema ei principală. Sustinătorul familiei, dacă nu e în stare a acoperi cheltuelile ce se sporesc mereu, și ia refugiul la copii sei. Câtva timp fiul li-a fost ajutorul. Dar viața s'a scumpit, traiul a devenit tot mai greu și la fii s'au alăturat și ficele ca să ajute familia în necas. Fetele au învățat a cose, a împleti, a face pălării, s'au calificat pentru agende de biurouri comerciale, — au învățat scrierea cu mașina, li s'au deschis oficii la calea ferată, la postă și telefon. Și școla le-a dat ocupație. O parte mare dintre ele s'au făcut ingrijitoare la asile, învățătoare, profesore. Altă parte s'a apucat de servii personale. Cele mai obicinuite sunt: servitoare, fată de casă, bucatăresă, zileră; cele cu creștere mai bună: bone, casierite, economie de casă, prelectore, dame de conversație etc. Astfel li s'au creat cariere de viață femeilor, cari prin acesta au luat parte la concurența vieții zilnice.

Dar a venit reacțiunea, o contraacți-

une tristă pentru femei. Pe femeia dedată a-și câștiga pânea în mod independent viața a sustras-o dela misiunea ei originală: dela familie. Ordinea naturei și doctrina evangheliei, că femeia se-și împlinescă misiunea în familie ca consortă iubitore și ca mamă bună și credincioasă: s'a realizat tot mai puțin. A scăzut numărul căsătoriilor și în proporție s'a urcat numărul fetelor bătrâne. De altfel femeile totdeauna au fost în majoritate față cu bărbații. Făcând o mică socotă cele 17½ milioane de locuitori ai Ungariei se pôte stabili că 127.441 fete în genere nu 'și pot căpăta bărbat. Dar asta nu' e de ajuns. V-e rog a considera acum că o parte bună din locuitorii bărbați sunt preoți, militari etc. cari prin normative opritor de căsătorie sau prin restricțiuni sunt împiedecați a se căsători. Și v-e rog a considera mai departe, că în urma decadenței triste a relațiunilor sanitare de asemenea o dróie de bărbați nu pot înțe-

NOUTĂȚI

Chirotonire. Eminentia Sa I. P. S. nostru arhiepiscop și metropolit Ioan a chirotonit astăzi pe diaconul Ioan Popa întru presbiter.

Ministru a latere. In cercurile politice se vorbește cu toată hotărârea, că contele Iuliu Széchenyi, va fi numit ca ministru pe lângă persoana Maestății Sale.

Un mare mecenat. Sâmbăta trecută s'a stins din viață în București un mare mecenat român: Tache Anastasiu, fost prefect al județului Tecuciu, deputat și senator, testându-și într-o avere în sumă de peste 4 milioane lei pentru scopuri culturale și de binefacere. Prin testamentul seu defunctul institue ca legatară universală pe „Academia Română” din București. În schimb însă „Academia” este îndatorată:

1. Să întrețină pe moșia Călmățuiului o școală primară de băieți, ai cărei institutori vor fi plătiți la fel cu cei ai statului. De preferință vor intra în această școală băieți de țărani de pe moșiile defunctului.

2. În palatul dela Țigănești, unde odinioară logofetul Conachi scria versurile sale, se va înființa o școală de meserii, agricultură sau comerț — după-cum va crede mai nimerit „Academia”. Elevii cari se vor distinge vor fi trimiși ca bursieri în străinătate.

Casa din Tecuci trece în proprietatea comunei; în această casă defunctul instalase deja o școală profesională de fete.

Academia va avea 25.000 lei pe an.

Limba română la gimnaziul din Făgăraș. Ministrul de culte și instrucțiuni publică a dispus cu începere dela anul școlar viitor propunerea limbii române ca studiu extraordinar la gimnaziul de stat din Făgăraș.

O audițiune de muzică religioasă. Duminecă, 12 Martie, s'a ținut la institutul Teologic din București o audițiune de muzică religioasă.

Înaltul cler și d-l ministru al cultelor și instrucțiunii publice, împreună cu un public numeros din elita bucureșteană, a asistat la aceasta audițiune. Talentul și distinsul maestru, C. Chiriace de la capela română din Paris, a avut fericita inspirație de a armonisa o parte din melodia veche bisericească, pe voci bărbătești.

Melodiile vechi bisericești sunt așa de bine armonizate în cât ele sunt niște adevărate simfonii divine, privite sfîntului locaș, unde credincioșii cu smerenie vin a se închina Domnului a tot puternic.

Compositorii noștri de muzică bisericească n'au căutat să fie socoteală de patrimoniul nostru național.

S'a scris de mai multe ori despre acest lucru în ziarul nostru și ne pare bine că vedem un talent de sîmă dlui Chiriace că a înțeles pericolul ce ne amenință de a ne înmormînta vechea tradiție muzicală a bisericești noastre.

Ceea ce a făcut Palestrina (1524—1594) pentru biserica catolică, același lucru l'a încercat și maestrul Chiriace cu mult succes pentru biserica noastră, ajutat de știința Polifonică. Elevii institutului teologic și seminarului „Nifon” și „Central” au dat concursul lor pentru a putea avea o reușită a unei execuțiuni bune.

S'au cântat opt bucăți cu o execuție admirabilă. În tot timpul execuțiunii, înaltul cler cât și publicul invitat au fost fermecați de frumusețea acestor bucăți.

După terminarea execuțiunii, I. P. S. metropolit al Moldovei aduce laude talentului maestrului și vîile sale mulțumiri pentru acest bun început urîndu-i spor la muncă, ca astfel să se realizeze idealul bisericești ortodoxe de a avea o muzică a sa.

Al doilea vorbește I. P. S. Mitropolitul Primat. Insistă foarte mult asupra interesului bisericești de a păstra mereu materie de muzică. Apoi, adresându-se dlui ministru, zice: ca să dea tot concursul posibil maestrului Chiriace.

P. S. Sa episcopul Nicolau Popea dete expresie bucuriei, vînd că interes se pune pentru sublimul în artă. „Voi duce între ai mei dulce amintire despre această festivitate și frățietate cu care m'ați primit și vă voi ruga să sprijiniți pe simpaticul compozitor,” încheie P. S. Sa.

La urmă dl ministru ia cuvîntul în mijlocul atențiunii generale.

Dea arată însemnătatea și influența muziceii asupra sentimentelor omenești și

spune că este foarte încântat de dl Chiriace că avut fericita inspirație de-a armoniza melodiile bisericești care sunt atât de frumoase, astfel că biserica noastră de aici înainte va avea o muzică a ei proprie.

„Astăzi când mă duc la biserică, îmi face impresia ca și cum aș asista la o reprezentare a unei opere. Iubesc muzica, însă muzica bisericească s'o aud la biserică și cea de operă la operă.”

Încercarea d'tale atât de bine reușită mi-a umplut sufletul de bucurie și mi-a procurat niște emoțiuni sublime. Îți făgăduiesc că de aici înainte îți voi da tot concursul meu la marea operă ce d'ta te-ai decis să lucrezi.”

Cuvintele dlui ministru au lăsat o frumôsă impresie asistenților și a fost viu aplaudat. — „Epoca”

Retragerea dlui Hasdeu. Cu ziua de 1 Septembrie desființându-se catedra de filologie comparată dela universitatea din București, ocupată de ilustrul profesor B. P. Hasdeu și archiva statului alipindu-se la Academie, consiliul de miniștri, drept compensație, va cere parlamentului să se acorde dlui Hasdeu o recompensă națională de 18,000 lei anual.

Dl Hasdeu își va consacra restul vieții unui sistem de filosofie spiritualistă, la care lucrează de mai multă vreme.

Hymen. Aurelia Dărămuș și Victor Săbăduș, fidanțați.

Înmormîntarea unui meseriaș român. Alaltăieri a fost petrecut la odihnă veșnică în cimiterul din suburbiul-inferior, maestrul cordonier Teodor Aftenie, născut în Șura-mare. Ceremonialul religios l'a s'virșit părintele Constantin Dimian. Au participat la înmormîntare, reuniunea pompierilor cu muzica lor, reuniunea meseriașilor români, cea a meseriașilor sași, și reuniunea de cântări a meseriașilor sași.

Deschiderea expoziției din Paris. În urma hotărîrii consiliului de miniștri francez, ținut la Elyseu, s'a fixat pe ziua de 1/14 Aprilie a. c.

Aniversarea lui Herbert Spencer. Din Londra se anunță, că la 27 Aprilie a. c. renumitul filosof Herbert Spencer va serba a 80-a aniversară. Spencer se ocupă actualmente cu o revizuire radicală a scrierii sale „Frist Principies” (Primele principii). Apariția acestei lucrări se așteaptă cu multă nerăbdare.

Învătători premiați pentru limba maghiară. Între învățătorii premiați cu câte 100 cor. pentru rezultate culese în instrucția limbii maghiare la școlile elementare, aflăm și următoarele nume: Iuliu Toder, Ioan Filimon, George Todoran, George Csokán, Ioan Gyorgyészku, Ioan Opris, Maria Simonca, Ioan Zsorzsza și Ioan Boer. Nu cumva acesta să fie vre-o ispită?

Ne-mai pomenit! S'a întîmplat aici în Sibiu. Un agent, desigur jidan, a umblat în zilele acestea vînzînd piese musicale românești; spunea că vine dela București și în drumul spre Paris s'a abătut și pe aici. Piesele musicale însă sunt melodii ungurești cu text românesc. Astfel poezia „Vezi rîndurile se duc” e scrisă pe melodia „Minek barna”. Atragem atențiunea Românilor din alte centre să se ferescă de astfel de șarlatani.

Răspuns la o învinuire. La scrisoarea lui George Ometa din Terătel subscrisul v'rog să publicați pe scurt răspunsul meu.

Scaunele Clarei Ometa pe basa hotărîrii comitetului parohial s'au scos din biserică, ca necorespunzătoare și cuprinzînd aproape o jumătate din localul pentru femei. Dela sf. biserică și din funcțiunile împreunate cu serviciile preoțesci eu n'am împedecat pe nime, care s'a purtat cuvințios. Privitor la unele învinuiri nebasate a mamei lui George Ometa am înaintat actele necesare la forurile noastre bisericești după rezolvirea cărora fiind lipsă voi ieși bucuros și în public, deși sunt lucruri cari nu merită nici o atențiune și de fapt nici un om serios nu le dă vre-o importanță.

Rectific că George Ometa nu e învățător nicăiri și nici n'a funcționat ca atare vre-odată. Cu deosebită stimă: Andron Bogdan paroch.

Diplomat „ofensat” în onoare. Din Berlin se scrie, că marele ambasador german din Petersburg, prințul Radolin, s'a simțit foarte vătămă în onorea și demnitatea lui personală, pentru-că marele duce Vladimir a zis la un bal de curte cătră o damă, că nu e om pelume mai plicticos, ca diplomatul german. Din pricina acesta ambasadorul s'a plîns nevestei marelui duce, care este fiica marelui duce de Mecklenburg. Acesta însă l'a respins pe ambasador și a protestat, ca ea să fiă considerată în Petersburg ca prințesă germană, deore-ce ea e exclusiv mare ducesă rusă. Bietul ambasador, ce era să mai facă după atîta opăreală? S'a plîns la ministrul de externe contele Murawiev. Acesta a rugat pe marele duce Vladimir să-și înduplece nevasta a zice câte-va vorbe de mîngăiere ambasadorului, însă prințesa a declarat, că ea nici-decum nu-si va cere scuze, ba adause, că va refusa pe ambasador, decă ar cuteza să se prezente înaintea ei. După toate acestea la curtea rusă se crede, că prințul Radolin își va da demisia, deși e în grația părechii imperiale rusești.

Notiță literară.

Cuvîntări bisericești.

În timpurile noastre de grele ispite un rol important are în biserică amvonul, chemat a propovedui cuvintele Mîntuitorului.

A făcut bune servicii bisericilor noastre Părintele asesor consistorial, protopresbiter onorariu și fost paroch al bisericești din Sibiu-Cetate Zacharie Boiu cu tomul al doilea și al treilea al „Seminței din agrul lui Christos”, în care aflăm frumoase cuvîntări bisericești la diferitele sărbători de preste an, și la anumite funcțiuni preoțesci, unde trebuie să resune glasul preotului slugitoriu.

Adăpat din isvorul nesecat al sîntei scripturi, bine cunoscut cu meșteșugirea retorică, adănc pătrunzătoriu al spiritului omeneș, binecumpănitoriu al situațiunii date, maestru în manauarea limbii române, domnul asesor Zaharie Boiu ne a pus la dispozițiune bogată comoră a minții și a inimei sale, rîdele ostenelelor sale în un lung șir de viață consacrată binelui bisericești, cu care s'a identificat din tinerețele sale, căreia i a servit cu devotament, a căreia bine și prosperare i-a zăcut mai de aproape la inimă.

Noi din inimă felicităm pe domnul asesor consistorial Zaharie Boiu pentru aceste „Semințe din agrul lui Christos”, cu care a îmbogățit literatura noastră bisericească, și credem că preoțiimea noastră nu va întrelăsa de a-și lumina mintea și inima cu cetirea și eventual și cu folosirea acestor cuvîntări bisericești.

Scara materiei este următoarea:

Tomul I

La Dumineca Pascilor, Tomei, Mironositelor, Slăbănogului, Samarinenței, Orbului, VII-a după Paști, Rosaliilor, I-a după Rosalii, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, după Rosalii, înainte de Ziua Crucii, după Ziua Crucii, 17-a după Rosalii, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32 după Rosalii, înaintea Născerei lui Christos, după Născerea lui Christos, înainte de Botez, după Botez, Vameșului și a Farișeului, Fiului rătăcit, lăsatului de carne, lăsatul de brînză, 1-a a 2, 3, 4, 5, 6, a Păresimilor.

Tomul II

Luni a doua zi de ss. Paști, La sărbătorea S. M. Mucenic George, la ss. împărați Constantin și Elena, la prasniciul Înălțării la cer a lui Christos, alta tot la prasniciul Înălțării Domnului, a doua zi de Rosalii, la sărbătorea Născerei s. Ioan Botezătorul, la sărbătorea ss. Apostoli Petru și Pavel, la sărbătorea s. Proroc Ilie, la prasniciul schimbării la față a Domnului, la prasniciul Adormirii Maicei Precurate, la tăierea capului s. Ioan Botezătorul, la prasniciul Născerei Maicei Domnului, la prasniciul Înălțării s. Cruci, la sărbătorea cuv. maice Paraschiva, la sărbătorea s. Marelui Mucenic Dimitrie, la sărbătorea ss. Archangeli Michail și Gavriil, la sărbătorea Intrării în biserică a Maicei Precurate, la sărbătorea s. Ierarch Nicolae, la prasniciul Născerei Domnului, tot la prasniciul Născerei Domnului, a doua zi de prasniciul Născerei Domnului, a treia zi la întâiul

Mucenic și Archidiacon Stefan, la prasniciul Tăierei împrejur, tot la prasniciul Tăierei împrejur, la Botezul Domnului, la sărbătorea ss. Trei-Ierarchi, la prasniciul Intîmpinării Domnului, la prasniciul Bunei vestiri, la s. Vinerea-mare.

Cuvîntări bisericești casuale.

La sfîntirea bisericești, la sfîntirea școlei, la alegerea de preot, la intrarea în parochiă, la eșirea din parochie, la alegerea de protopresbiter, tot la o alegere de protopresbiter, la taina s. botez (6 cuvîntări) la s. taină a cununiei (6 cuvîntări).

Tomul III.

La parastasul Asociațiunii transilvane pentru Metrop. Andrei, primului președinte, La parastasul com. bis. Sibiu-Cetate pentru fundatorul Emanuel Gojdu (Gozdu), La parastasul com. bis. Sibiu-Cetate pentru Metr. Andrei, La parastasul anivers. 25-a dela mormînta Metrop. Andrei, Tot la parastasul de sub Nr. 4, La parastasul sărbat pentru V. Alexandri, La mormîntul lui George Barițiu, La mormîntul cons. Paul Dunca de Șieu, La înmormîntarea fund. Demetriu Andronic, consilierului aulic Iacob Bologa, protopresb. Ioan Hannia, protopresb. Dionisiu Chendi, proprietarului Ioan Brote, protopresbiterul Vasiliu Roșescu, Vice-comitelui Dr. Iosif Hodoș, protopresbiterului Ioan Gall, V-comit. Ioan Codru Drăgușanul, protopresbiterul Ioan Popescu, avocat. fiscal consist. Dr. Ioan Borcia, d-nei Maria Hannia născ. Bădilă, Adm. protopr. Moise Toma, preotesei vîd. Ioana Arsenie, La mormîntul archiev. consist. presb. Ioan Reoul, La înmormîntarea propriet. Iustina Măcelariu, prof. semin. Ioan Dragomir, preotesei Catarina I. Manta, econ. Nicolae Îmbăruș, diaconitei Maria Ivan n. Jech, juristului Toma Stănila, tinerului academic Nicolae Cristea, gimnastului Gheodeon Henteș, elevei Sofia David, La înmormîntarea unui preot bătrîn, unui tînăr, unui învățătoriu, unui episcop bisericeș, unei văduve evlavioșe, unui bețărîn cuvios, unei femei binefăcătoare, unui pădurariu asasinat, unui tînăr gimnast, unei feciore mirese.

Adaus

cuprinzînd o colecție de texturi biblice pentru cuvîntări funebreale.

A. Generale, B. Speciale: a) la bărbați, b) la femei, c) la copii.

Cu recunoștință va fi preoțiimea noastră domnului protopresbiter Zacharie Boiu și pentru interesanta colecțiune de citațiuni din sfînta scriptură, cari sunt chemate a ușura în mod invederat sarcina preoțiimei, când ea la ocațiuni anumite voiește să compună în-sași vr'o cuvîntare.

În acea bogată colecțiune este depus un întreg tesaar, care ușor pôte fi exploatat pentru zidirea sufletescă a credincioșilor ortodoxi.

Preoțiimea noastră are deci acum modele de cuvîntări pentru Duminecele de peste an, pentru sărbătorile de peste an, pentru anumite funcțiuni preoțesci, pe cari cu succes le pôte aplica și exploata, și noi credem că bine va face, dacă le va exploata și aplica.

Sunt făcute de un om al bisericești noastre de aici crescut de mic în jurul bisericești, adăpat din sfînta scriptură și din cărțile bisericești, crescut aici la noi, care o viață întregă a muncit aici între referințele noastre, deci cunoște perfect toate nevoile noastre, pulsațiunile inimilor noastre, și lăcul care trebuie aplicat la diferitele trebuințe.

Intru mărirea lui Dumnezeu s'au compus, spre mărirea lui Dumnezeu să fie ele folosite.

Din public*).

Declarațiune.

Subscrisul prin acesta declar, cumcă cele afirmate în 5 Ianuariu a. c. înaintea poporului la adresa părintelui nostru român gr.-or. din Boita, Ioan Druhora, ca expresiuni rostite fără precugetare, în ziua de 30 Martiu 1900 înaintea judecătoriei reg. ung. din Sibiu, le am revocat și mă deoblig în viitor a nu-l mai incomoda cu atari expresiuni.

Sibiu, în 30 Martiu, 1900.

Toma Costea.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta reacțiunea nu primește răspunderea.

Mătase Henneberg

veritabilă numai dacă se procură direct dela mine—neagră, albă și colorată, dela 45 cr. până la fl. 14.65 pr. metru. Fiecare franco și vămuită, acasă. Mustre cu întorcerea poștei.

G. Henneberg, fabricant de mătase (lif. de curte ces. și reg. Zürich. [10] 3-11

Voci din public.

Scrisoarea de mulțumită din America.

Copia scrisorii originale, tradusă verbal românește.

Domnului Franz Wilhelm, farmacist, Neunkirchen, Austria de jos New-York, 18 Mai 1898.

Iubite Domnule!

În Novembre 12 anul 1895 eram așa de bolnav de reumatism, că am fost silit, să mă pun la pat. Opt luni de zile a trebuit să zac în același loc, fără să mă pot mișca; greutatea corpului mi s'a redus dela 175 lbs la 130 lbs nu semn despre durerile grozave, ce am avut să îndur în atâția ani. N'am lăsat mai nimic neprobat, însă după ce folosesc ceva, așa am auzit de liniments electric, scalde turcești, și după tot felul de ocupațiuni medicale, nu mă simțeam mai bine, așa că ultimul medic ce l'am ocupat mi zise, că nu primesc mai mulți bani dela mine, pentru că bani sunt aruncați fără scop.

După ce trecu vreme la mijloc, întâlni un amic al meu, care-mi spune de tea Wilhelm pentru curățirea sângelui antiartritică, antirheumatică, ce-ar fi un mijloc fără greș contra reumatismului. Eu îi povestii din esperențele mele cu alte mijloce, și aveam foarte puțină încredere. Parecă mâna sorții mi-a dictat să scriu la D-Voștră, și inima mea mai cugeta, că există un mângăitor, care mă curăța. Da, am câștigat convingerea, că există un atare mântuitor. Nu pot exprima în cuvinte durerile cumplite din cei din urmă 3 ani; acum când nu mă mai pte conturba nimic, mă simt ca un copil nou născut în acest moment fără a prețui toate comorile lumii pe lângă tea Wilhelm pentru curățirea sângelui antiartritică antirheumatică.

Fiți așa buni, domnule, și trimiteți-ne îndată l. C. Q. D. 1 duzină (12) pachete de tea Wilhelm pentru curățirea sângelui antiartritică antirheumatică.

Dorindu-Vă ce e mai bine în sănătate și viață îndelungată, rămân cu tot respectul.

Iosef M. Gordon, 179 orchard st. New-York. [7] 3-7

Să afli în toate farmaciile.

Depositar principal: la farmacistul I. G. Molnar, Sibiu.

Obligațiuni

jumătate românești și jumătate ungurești, apoi

cuitanțe și contracuite

ungurești și românești, se pot procura dela

Librăria Tipografiei Archidieceșane, Sibiu, cu prețurile: 1 obligație 5 fl., chitanțele și contrachitanțele cu 1 cor. per sută bucăți. La cerere se trimite gratis și franco din fiecare câte o bucată de probă.

In Tipografia archidieceșană a apărut:

ACAFTISTUL

Preasânței

Născătoare de Dumnezeu

și

alte rugăciuni

urmate de Sinaxarin pentru tot anul și Pășchalie.

Un volum de 368 pagini 8°.

Prețul simplu legat . . . fl. —.85
jumătate pânză . . . " 1.05
în piele roșie . . . " 1.25
Ediția fină în piele neagră . . . 2.—
piele chagrin . . . 2.60
în mătase . . . 3.85

Se află de vânzare la

Librăria Tipografiei archidieceșane, Sibiu.

In Tipografia și librăria archidieceșană Sibiu, se află de vânzare:

Cuvântări bisericesti

de

Dr. Theol. George Popoviciu
protopresbiter ort. român în Lugos

broș. à 3 cor., sau lei 3.50.

Religiune și știință,

disertațiune

de același autor

broș. 50 fl.;

și

Cuvântări bisericesti

de

Massillon, episcop de Clermont și membru al acad. franc.

traduse prin

Ioan Genț

paroch gr. cath. în Haieu,

Tom. I broș. 5 cor. sau lei 6.50

Din Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu, se poate procura:

Din vremuri apuse,

de

Iudita Secula n. Truța.

Broș. à 50 cr.

Din Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu, se poate procura

Teoria Dramei

cu un tractat introductiv

despre frumos și artă,

de

Dr. Iosif Blaga,

profesor.

Prețul broș. 3 cor. 60 fl.

Consemnarea tuturor celor 50.000 câștiguri

Cel mai mare câștig în cel mai favorabil caz

1.000,000 Kronen

Speziell sind die Gewinne wie folgt eingeteilt.

	Kronen
1 Prämie mit	600000
1 Gew. à	400000
1 " "	200000
1 " "	100000
2 " "	90000
1 " "	80000
1 " "	70000
2 " "	60000
1 " "	40000
5 " "	30000
1 " "	25000
7 " "	20000
3 " "	15000
31 " "	10000
67 " "	5000
3 " "	3000
432 " "	2000
763 " "	1000
1238 " "	500
90 " "	300
31700 " "	200
3900 " "	170
4900 " "	130
50 " "	100
3900 " "	80
2900 " "	40
50,000 Gew. u. Pr. im Betrage	13.160,00

Să ajutăm norocului!

Deja mulți s'au fericit

prin cumpărarea

unui los dela noi!

Loteria cea mai bogată în sance este loteria de clasă privilegiată reg. ung., care va începe în curând iarăși. Din

100.000 LOSURI vor fi trase 50.000

câștiguri, așadar jumătate sunt câștiguri, din toate losurile, precum se vede și din lista de câștiguri alăturată, nici o loterie din altă țară nu are în raport cu această așa câștiguri considerabile.

Cel mai mare câștig în cazul cel mai norocos este

Un milion corone.

Cu totul vin treisprezece milioane 160.000 corone la tragere. Totă întreprinderea stă sub supravegherea statului.

Contribuția pentru losurile originale pentru clasa primă conform planului este:

pentru o optime (1/8) fl. —.75 sau C. 1.50
" un pătrar (1/4) " 1.50 " 3.—
" o jumătate (1/2) " 3.— " 6.—
" un întreg (1) " 6.— " 12.—

și se trimit cu rambursă sau trimițându-se prețul lor anticipativ. Planuri oficiale gratuite. Comande pentru losuri originale rugăm a trimite direct la noi până în

7 Aprilie a. c.

Banca

A. Török & Co.

Budapesta. V. Waitznering 4/a.

Multe și foarte mari câștiguri am solvit noi prea stimaților nostri clienți și anume în timp scurt preste două milioane corone. [44] 1-8

Scrisoare de comandă de tăiat.

Herren A. TÖRÖK & Co., Budapest.

Ersuche um Zusendung von.....Original-Los I. Classe der königl. ung. priv. Classenlotterie nebst amtlichen Plan.

Der Betrag von fl..... } ist per Nachnahme zu erheben. } Was nicht gewünscht folgt durch Postanweisung. } bitte zu durchstreichen

Genaue Adresse.

Nr. 95/1900

[43] 2-2

Publicare de licitațiune

Comuna bisericăscă gr.-or. Certegea din protopresbiteratul Câmpenilor dă spre zidire edificiul ei școlar din lemn pe calea licitațiunei publice minuende verbală, carea se va ține la 21 Martiu v. (3 Apriliu n.) 1900, 10 ore a. m. în cancelaria comunei Certegea.

Prețul strigării este 6740 corone (3370 fl.) dela care licitanții au să depună un vadiu de 5%.

Planul, preliminarul de spese precum și condițiunile de licitațiune se pot vedea la oficiul parochial gr.-or. de acolo până la începerea licitațiunei.

Din autorisarea comitetului parochial gr.-or. din Certegea.

Câmpeni, 7/20 Martiu 1900.

Romul Furdul, protopr.

Redactor prov. Dr. Elie Cristea.

Editura și tiparul tipografiei archidieceșane.